

- Wytwórnia:** Wytwórnia nieznana
- Tytuł:** Szklanica fletowata
- Czas powstania:** XVI - XVII w.
- Miejsce powstania:** nieznane
- Technika:** wydmuchiwanie
- Materiał:** szkło
- Wymiary:** dzieło: śr. 7,0 cm; całość: wys. 15,8 cm
- Sygnatury:** niesygnowana
- Typ obiektu:** naczynie szklane
- Numer inwentarza:** MHW/Dz.A/ZW/2863
- Słowa kluczowe:** naczynie szklane, naczynie stołowe, szkło XVI w., szkło XVII w., szklanica fletowata, strona Dekerta

Szklanica reprezentująca jeden z najbardziej rozpowszechnionych w XVI i XVII wieku w Europie środkowej i północnej typ szklanych naczyń stołowych służących do picia piwa i wina. Pozostałości szklanic fletowatych (nazwa pochodzi od wąskiego i długiego kształtu korpusu), o różnej pojemności i różnych wariantach zdobień plastycznych (natapiane guzki, nawijane nitki i karbowane taśmy szklane), osadzonych na niewysokiej podstawie, znajdowane są na wielu późnośredniowiecznych i nowożytnych stanowiskach archeologicznych na terenie Polski. Wywodzące się z czesko-śląskiej tradycji szklarskiej i produkowane tam od początku XIV wieku trafiały na teren Niemiec, Polski, Skandynawii, Austrii czy Węgier. Na przestrzeni wieków ich kształt oraz zdobienie, pod wpływem zmieniających się upodobań, ulegały przemianom. W XIV i XV wieku dominowały wysokie, dochodzące niekiedy do 50 centymetrów wysokości, wąskie i cylindryczne formy, zdobione natapianymi drobnymi guzkami i nawijanymi, w górnej partii korpusu cienkimi, szklanymi nitkami. Natomiast w XVI i XVII wieku popularne stały się naczynia niższe o konicznym kształcie korpusu, dekorowane podobnie jak wcześniej natapianymi, drobnymi guzkami lub nawijanymi karbowanymi, szklanymi taśmami. Najprawdopodobniej ten rodzaj zdobienia, oprócz walorów estetycznych, miał również znaczenie praktyczne – utrudniał wyślizgiwanie się naczynia z dłoni. Z biegiem czasu szklanice fletowate zaczęto produkować w ośrodkach, w których najbardziej się zaadaptowały. Poza Czechami i Śląskiem wytwarzano je w Niemczech, a także najprawdopodobniej w rodzimych hutach na terenie Polski. Okres ich użytkowania był dość długi i sięgał nawet do przełomu XVII i XVIII wieku. Prezentowana szklanica odnaleziona została w jednej z warszawskich, przyrynkowych kamienic i z całą pewnością stanowiła element zastawy stołowej jej mieszkańców. Wykonano ją z niezwykle cienkiego, prawie bezbarwnego, z jasnozielonym odcieniem szkła, a jej koniczny, niewysoki korpus zdobi ornament plastyczny, jakim jest dookoła nawinięta cienka nitka szklana.

Na spodniej stronie pozostał ślad po odłamanym przylepiaku, na którym formowano naczynie po odcięciu kapy. Korpus szklanicy ozdobiony dookoła nawiniętą cienką szklaną nitką. Wylew prosty zakończony delikatnym, zatopionym i zaokrąglonym w przekroju obrzeżem. Szkło wykonano z odbarwianej, z nikłym jasnozielonym odcieniem, dobrze wyklarowanej masy szklanej. W strukturze szkła pozostały nieliczne pęcherze powietrza i niewielkie wtręty mineralne (ziarna piasku).

Miejsce znalezienia: strona Dekerta, ul. Nowomiejska 4, wykop 1, latryna.